

Prijmite Ducha Svätého. I. časť

Modlitba: Pane Ježišu, ty si povedal: „Ja budem prosiť svojho Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky.“¹ Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.“² Ty si Pane verný svojmu slovu, a preto ťa vrúcne prosíme: Vylej na nás svojho Ducha, vylej na nás svojho Ducha, aby sme mali život v hojnosti, aby sme žili ako Božie deti, vylej na nás svojho Ducha! Prosíme Ťa o to na mocný príhovor Tvojej Matky Márie, Nevesty Ducha Svätého a tiež na príhovor bl. Matky Márie Celesty! Amen.

Byť Ježišovým učeníkom znamená nechať sa viesť Duchom Svätým, prijať ho do svojho života a dovoliť mu „dýchať v nás“. Sv. Pavol povie jasne: Kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho! Uverme Ježišovmu slovu a otvoríme sa na jeho vrúcnu túžbu! Keď po svojom zmŕtvychvstaní Ježiš prišiel k apoštolom, povedal im: *Prijmite Ducha Svätého!*³ Toto slovo je aj pre nás kľúčové: Prijmite Ducha Svätého! Prijmíme, prijímajme neustále Ducha Svätého. Ak nám Ježiš hovorí: „Prijmite“, to znamená, že on dáva tento dar, dáva seba, dáva všetko, úplne všetko. Jediné, čo sa od nás očakáva, čo od nás žiada a prosí, aby sme tento jeho DAR prijali, otvorili sa preň. Ježiš sa pred svojím umučením modlil a prosil Otca: „...aby láska, ktorou ma miluješ, bola v ich a aby som v nich bol ja.“⁴ Za každého z nás Ježiš osobitne prosil a modlil sa: *Aby v nás bola jeho láska – jeho Duch, aby sme spoznali, že sme Otcom milovaní, tak ako je milovaný Ježiš!*

Duch Svätý musel prísť, lebo ani Ježišovi najbližší učeníci ho nepoznali. Boli s ním tri roky, chodili s ním, počúvali ho, videli jeho skutky, no ešte ho nepoznali. Preto Duch Svätý musel prísť, a preto Ježiš odchádza k Otcovi, môžeme povedať v pokoji a s úplnou istotou, že Duch Svätý dá pochopiť apoštolom to, čo nechápali, dá im nové srdce a nového Ducha.

Sv. Ján Pavol II, hovoril o programe kresťana na tretie tisícročie: „*Program už máme: obsahuje ho evanjelium a živá tradícia. Svoje ťažisko má napokon v samom Kristovi, ktorého treba poznať, milovať a nasledovať... Je to program, ktorý sa striedaním čias a kultúr nemení.*“⁵

Povedali sme si toho dosť, čo znamená poznať Ježiša, milovať ho a nasledovať. A môžeme sa pýtať každý seba samého, čo z toho mi ostalo v srdci...? Ostalo to iba na papieri, v mojich túžbach, prianiach, alebo odráža sa to aj v mojom živote? Ak vidíme, že ešte Ježiša nepoznáme (a my ho nepoznáme), ak nemáme odvahu v pravde odpovedať na Ježišovu otázku: *Miluješ ma viac ako títo?* Keď vidíme, že v našom každodennom živote sa nesprávame vždy ako jeho učeníci, z našich postojov a rozhodnutí, ktoré robíme nevidno jasne, že sme jeho - že máme jeho zmýšľanie, jeho lásku...

Toto uvedomenie si svojej reálnej situácie, stavu v ktorom sa nachádzame, môže byť pre nás novým začiatkom. Lebo zdá sa, že práve o to ide: Aby sme si uvedomili, že na to nemáme! Nemáme sami na to, aby sme nasledovali Ježiša, aby sme žili podľa evanjelia, slúžili Bohu aj našim bližným – tak ako Ježiš, ktorý sa v pokore sklonil k svojim učeníkom a umýval im nohy. Nemáme na to, aby sme vytrvali v povolani, aby sme boli dobrými rehoľníkmi, dobrými manželmi, dobrými kresťanmi! A preto nutne, bytostne potrebujeme pomoc Ducha Svätého! Duch Svätý prichádza na pomoc našej slabosti! On chce konať v tejto našej slabosti, bezmoci.

Ježiš si vyvolil svojich apoštolov, vyvolil si nás – každého jedného z nás – práve v našej slabosti. A potrebuje nás slabých! Čaká, že mu túto slabosť ponúkne, že sa v nej otvoríme na jeho silu, na jeho konanie v nás! Naša pýcha, sebestačnosť a nie slabosť sú pre neho problémom, prekážkou. Je to on, ktorý nás urobí svätými, nie my sami! Potrebuje našu slabosť, aby sme mu neprekážali svojou ľudskou silou. Iba

¹ Jn 14, 16.

² Jn 14, 26.

³ Jn 20, 22.

⁴ Porov. Jn 17, 26.

⁵ Novo millenio ineunte, Apoštolský list Jána Pavla II, s. 42.

v našej slabosti nás môže „použiť“, môže sa v nás osláviť. Boh nás potrebuje slabých, pretože práve naša prázdnota nás robí dokorán otvorenými pre neho.

Iba Boh si môže dovoliť zachrániť svet skrze nás – úbožiacov, skrze slabých, chorých, skrze deti, chudobných v duchu!

Spomeňme si na bolestnú, ale veľmi očisťujúcu a požehnanú skúsenosť apoštolov. Ježiš bol tým najlepším Učiteľom, učil ich až do konca. A ak dovolil, aby sa ich ľudské istoty zachveli, ak ich strach ochromil, keď uvideli, čoho sú schopní, keď uvideli a prežili bolestné poznanie, že oni, ktorí boli tak blízki Ježišovi, v najťažšej chvíli ho opustili, zapreli, zradili. Oni silní muži sa rozutekali a boli to ženy, ktoré boli na jeho ceste a pod krížom iba s Jánom. Keď pozorne počúvame evanjeliá, môžeme sa domnievať, že apoštolí tiež prežili svoju Veľkú noc, v ktorej zomrela ich pýcha, vystatovanie, sebaistota. A práve, keď tak bolestne a sklúčene prežívali svoju slabosť, ktorá ich uzatvorila do strachu, prichádza Ježiš, dýchne na nich a povie: Prijmite Ducha Svätého!

„Z toho mála, ktorým sme“, z „našej hriešnej existencie“ môžeme povstať k životu jedine „s pomocou tej istej sily, ktorá dala zmŕtvychvstať Pánovi: s pomocou Božej sily“. Preto „nám Pán poslal Ducha Svätého“. Sami od seba to nedokážeme. „Je to Duch Svätý, ktorý nám dáva zmŕtvychvstať z našich obmedzení, z našich smrtí, lebo máme mnoho odumretého v našom živote, v našej duši. Život toho, kto si hovorí kresťan, ale nenecháva miesto Duchu a nenechá sa ním viesť vpred, je pohanským životom v kresťanskom prezlečení. Duch je protagonistom kresťanského života, Duch Svätý, ktorý je s nami, nás sprevádza, premieňa, víťazí v nás.“ Keď sa Ježiš po prvýkrát zjavil apoštolom v nedeľu svojho zmŕtvychvstania, hovorí im: „Prijmite Ducha Svätého“. „Toto je tá sila! Bez Ducha Svätého nezmôžeme nič,“ vysvetlil pápež, pripomínajúc, že životom kresťana nie je len dobre sa správať, robiť toto či nerobiť tamto. Život kresťana spočíva v znovuzrození z Ducha Svätého, a my mu máme urobiť priestor.

- Aké miesto má teda Duch Svätý v našom živote? Kresťanským životom totiž nemožno kráčať bez Ducha Svätého. Potrebujeme si preto od Pána vyprosovať milosť pochopiť, že našim spoločníkom na ceste je Duch Svätý.⁶

Ježiš povedal svojim učeníkom: „*Hovorím vám pravdu: Je pre vás lepšie, aby som odišiel*“ (Jn 16, 7). Ak by nám povedal takú vetu človek, ktorého milujeme, nestislo by nám srdce? Ježiš nám hovorí pravdu, a my možno až po rokoch pochopíme, že je pre nás lepšie, je to pre nás dobré, že sa nám všetko nepodarilo, že máme svoje choroby, boje, ťažkosti, že nie všetko ide hladko, že sú dni, keď si aj poplačeme a strácame zem pod nohami... Nikto nás nikdy nemiloval tak ako Ježiš! A napriek tomu Ježiš hovorí, že je pre nás lepšie, keď odíde, lebo vtedy príde k nám Tešiteľ, Duch pravdy a uvedie nás do plnej pravdy (porov. Jn 16, 7- 13). Práve Duch Svätý spôsobuje, že Ježiš bude stále prítomný s nami, že postupne budeme prijímať a poznávať najväčšiu pravdu v našom živote: Že sme milované Božie deti, že sme stvorení z lásky a pre lásku!

V úvode našich regúl, ktorý sa nazýva: **Plán Večného Otca** čítame: *Vrúcne som zatúžil dať svetu môjho Ducha a obdариť ním moje rozumné stvorenia, aby som žil s nimi a v nich až do konca sveta... Môj Jednorodný bude vodcom vašich duší, on vám vyprosí a vdýchne do vás Ducha Tešiteľa, ktorý vás osvieti a naplní svojimi darmi a čnosťami.*

„Tu môžeme pochopiť, že pre Matku Celestu, nasledovanie Ježiša, nie je slepým kopírovaním jeho cností, ale prebývaním jeho samého v nás, skrze Ducha Svätého!

Komunita je chápaná ako živá pamiatka Krista – živá prítomnosť Krista. Nasledovanie Ježiša je Máriou Celestou chápané ako účasť v sile Ducha Svätého – sám Duch Svätý v nás „odtáča“ Ježiša, premieňa nás v Krista“.⁷

To Duch Svätý spôsobuje, že zakúšame Ježišovu prítomnosť, že jeho Slovo je pre nás živé, že je v nás jeho láska, jeho milosrdenstvo, sila odpúšťať... Duch Svätý nás otvára na Ježišovu lásku, on nám dáva poznať Ježiša viac a viac. On nás „ženie“, roznecuje v nás túžbu, aby sme ho nasledovali, aby sme chceli to, čo chce on, aby sme žili tak ako žil on! Duch Svätý neustále túži osláviť Ježiša tým, že nás premieňa v Ježiša. On chce žiť s nami a v nás! Chce nám dať svoje dary, svoje čnosti, chce nám dať účasť na svojej svätosti, svojej láske!

⁶ Pápež František pri svätej omši v Dome sv. Marty v utorok 30. Apríla 2019.

⁷ O. Zdislaw Klafka CSsR, úvod k autobiografii Marii Celeste Crostarosa, s. 11, 20- 21(pl.).

Aby sme mohli ísť za Ježišom nutne potrebujeme Ducha Svätého. Ježiš sľúbil Ducha apoštolom a tiež ho v plnosti zoslal a zosiela na všetkých, ktorý o neho prosia (porov. Lk 11, 13). Duch Svätý nás priťahuje ku Ježišovi, premieňa nás, pripodobňuje Ježišovi. Len jeho milosťou môžeme sa viac a viac premieňať v Krista, mať jeho lásku, pokoru, jeho zmýšľanie, jednoducho stať sa jeho učeníkmi. Duch Svätý je podstatou nášho kresťanského života – bez neho ani žiadne kresťanstvo neexistuje. Existuje minimálne nejaká vonkajšia forma zbožnosti, vonkajšie gestá, postoje, ale bez Ducha Svätého všetkému chýba život.

Prosme o Ducha Svätého, prosme o neho každý deň! Keď sv. Ján Krstiteľ pokrstil Ježiša v Jordáne vydal svedectvo: „*Videl som Ducha, ktorý ako holubica zostupoval z neba a spočinul na ňom*“ (Jn 1, 32). Slovo Duch sa dá preložiť aj ako dych, vietor. Ján hovorí, že spočinul na Ježišovi – zadržal sa na Ježišovi. To, že my sme prijali Ducha Svätého neznamená, že dnes ho už prijať nemám, práve naopak, musíme ho prijímať, otvárať sa pre neho denno denne. My ho nemôžeme vlastniť, spútať. On patrí iba Ježišovi – iba na ňom jedinom on spočinul a zostal. Preto my ho prosíme každý deň: Príď Duchu Svätý, príď! Čím viac sme Ježišovi, tým viac máme jeho Ducha, Ducha Svätého!

„*V posledný, veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: „Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije. Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody.“ To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený*“ (Jn 7, 37- 39).

Naša slabosť, poznanie, že si sami nestačíme, náš smäd, naša túžba nás privádza k Ježišovi! On nám dáva nielen niečo, dáva seba – dáva svojho Ducha, nie je iný Duch Svätý iba Duch Ježišov. Prichádzajme k Ježišovi, priviňme sa k jeho Srdcu, toto miesto je pre každého z nás!

Je to Duch Svätý, ktorý roznečuje našu túžbu po skutočnom a plnom živote s Bohom, kto nám umožňuje pravdivo počuť Božie slovo. Duch Svätý nám dáva silu pre každodenný život, aby sme ho zvládli so všetkým, čo prináša, dáva nám svetlo a silu aj pre duchovný boj, aby sme čelili všetkým pokušeniam a kompromisom, ktoré sa nám vtískajú. Veľmi záleží na tom do akej miery si dáme povedať, ako veľmi sa rozídeme s vecami, a skutočnosťami, ktoré sú nezlučiteľné s Duchom Božím, pretože Duch Boží a duch sveta (duch bezbožnosti) sa neznášajú – jednoducho niektoré veci sa nedajú zlúčiť. *Nie je žiadne spoločenstvo medzi svetlo a tmou, medzi Kristom a Belialom* (porov. 2 Kor 2, 14- 15), ako hovorí Písmo. Žiaľ, mnohí sa snažia zlúčiť nezlučiteľné: žiť v Otcovom dome, ale trocha ja pri prasciach vo vzdialenej zemi (ako márnotravný syn z podobenstva). V živote učeníka, však nastávajú chvíle, kedy si treba ujasniť koho bude počúvať a na koho strane vlastne stojí.

Keď Ježiš hovoril o Duchu Svätom, povedal svojim učeníkom: On „*ostáva u vás a bude vo vás*“ (Jn 14, 17). A to je veľmi dôležité. Je rozdiel, či Duch Svätý iba „preletí“ okolo mňa, alebo či skutočne živý prebýva v mojom vnútri a zvnútra usmerňuje celý môj život. To je veľký rozdiel.

Matka Celesta takto chápala nasledovanie Ježiša: On chce žiť nielen s nami ale v nás! Pán mi raz vysvetlil: „*Chcem žiť v tebe život spravodlivých, svoj božský život.*“⁸ Matka Celesta mu to dovolila, z ovocia Ježišovho života v nej čerpáme aj my. Ježiš žil v nej, a preto je svätá, preto je v nebi, a preto je aj našou mocnou orodovníčkou pred Bohom! Každý svätý svojím životom s Ježišom zhromaždil veľké dedičstvo, veľké milosti pre mnohých bratov a sestry, pre celú Cirkev aj svet, a my z nich čerpáme aj dodnes. Svätí sa stali najbohatšími ľuďmi sveta, hoci v očiach sveta boli chudákmi, stali sa bohatými, pretože si z Ježišovho Srdca vzali všetky dary a čnosti, a zaodeli sa do Ježišových zásluh, zmocnili sa dedičstva, ktoré im získal Ježiš svojím umučením a zmŕtvychvstaním! Vyhrali najväčší boj svojho života, lebo dovolili, aby vyhral v nich Ježiš! Aké dedičstvo zhromažďujeme my?

Sv. Pavol v liste Rimanom píše: „*Božia láska je rozliata v našich srdciach, skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.*“⁹ Kresťanstvo nie je telocvičňa, aby sme museli neustále zo seba „potiť“ lásku k blížnemu, aby sme sa v nej neustále „cvičili“. Duch Svätý, píše sv. Ján z Kríža je oheň, ktorý nás pretvára na „príjemnú lásku“. Duch nám teda dáva schopnosť milovať, otvára nás na lásku, pobáda našu vôľu. Dáva nám zakúsiť Božiu lásku a robí nás schopnými vyjsť zo seba a stať sa darom pre druhých. Láska k blížnemu teda nie je

⁸ Mária Celesta Crostarosa, Autobiografia, s. 157.

⁹ Rim 5,5.

len ovocím našej sebadisciplíny a úsilia (samozrejme aj), je ovocím Ducha Svätého, ktorý rozširuje naše srdce.

„Božský Učiteľ, chcem ťa nasledovať vytrvale po celý svoj život, aby Duch Svätý, ktorého si mi dal, prišiel a žil v mojom srdci, a aby ma Boh Otec miloval ako svoju dcéru, ako živý úd svojho milovaného Syna, môjho Boha a Pána.“¹⁰

Ježiš nám dá svojho Ducha, je to jeho vrúcna túžba, ale ako hovorí sv. Peter, „Boh dáva Ducha Svätého tým, ktorí ho poslúchajú.“¹¹ Poslušnosť priťahuje Ducha Svätého! Teda aj odo mňa záleží, od mojej spolupráce, rozhodnutia. Ježiš chce žiť v nás, ale musíme to tiež chcieť aj my. On nebude konať, ak my nechceme. Ježiš nás každý deň volá, priťahuje s túžbou, kedy si ho aj my zamilujeme a zatúžime po ňom!

Žiť v sile Božieho Ducha

V liste Galat'anom sv. Pavol píše: „Žite duchovne a nebudete splňať žiadosti tela“ (Gal 5, 16). V originálnom preklade: Žite duchovne = kráčajte v Duchu. Kráčať v Duchu znamená žiť z Božieho Ducha, nechať sa ním viesť, pobádať, dovoliť mu, aby nás vždy dával do pohybu, aby nás viedol k cieľu, ktorým je Otcovo Srdce. Duchovný život je život prežívaný v Duchu Svätom! To nie sú len chvíle modlitby, sv. omše, nejaké výnimočné chvíle milosti... (Nezamieňajme si duchovný život s prostriedkami duchovného života)! Duch Svätý nechce byť s nami iba tú polhodinu, hodinu, ktorú sa cez deň modlíme, on chce byť s nami aj pri hrncoch, motyke, pri šoférovaní, pri našich stretnutiach s inými, on chce sa v nás smiať aj plakať... chce byť s nami v našich bolestiach, trápeniach... On nie je našou „pestúnkou na polovičný úväzok a potom dovidenia“, potom si žijem akože už „svoj“ život. S Ježišom sme buď všade, alebo s ním nie sme. Všetko, čo žijeme sa môže stať „Bohoslužbou“, ak pri všetkom, čo robíme, čo žijeme prosíme o jeho blízkosť, prosíme, aby on bol v nás a my s ním!¹²

V Rozhovoroch duše s Ježišom Matka Celesta píše, čo jej Ježiš povedal o živote Ducha Svätého v nás: *Dcéra, neboj sa. Keď môj Duch zasadá v duši spravodlivého ako na vlastnom tróne, nikdy nemlčí. Tvoja duša je obrazom mojej podstaty. Kým si teda v tvojom duchu, v tvojom bytí, ak nie mojím živým obrazom, oživenou podobizňou, úplne závislou na mojom bytí? Jeden je môj Duch a od neho pochádza každé dobro v každom stvorenom duchu. Môj Duch inšpiruje, pobáda, riadi a koná v duši spravodlivého, a preto sa človek nepomýli ohľadom dobra. On osvecuje rozum, vôli dáva istotu, vďaka nemu činy prinášajú ovocie, a preto sa pravdivo nazýva najvyšším Dobrom. Je dušou ľudskej prirodzenosti, ktorá pobáda k letu a k behu vo všetkom, čo je dobré. Človek sa preto nemôže pomýliť pri jeho rozoznávaní, ibaže by chcel oklamať sám seba. Efekty pôsobenia môjho Ducha sú vždy pravdivé, bezpečné, jasné a dávajú opravdivú istotu. Obohacujú dušu jedinečným, s ničím neporovnateľným spôsobom.*¹³

Duch Svätý je prameňom a darcom všetkej svätosti¹⁴. On v nás nikdy nemlčí – neustále sa v nás modlí, prihovára sa za nás, hovorí nám kým sme a svedčí, že sme Božie deti, je to on, kto v nás volá: Abba Otče! Duch Svätý *pobáda k letu a k behu vo všetkom, čo je dobré. Žiť s Bohom nie sme schopní z vlastnej sily, a preto nám Ježiš dáva svoju silu – svojho Ducha – ak pravda o neho stojíme, ak chceme žiť z jeho sily.*

Náš kresťanský život nie je na prvom mieste to, čo ja robím pre Boha, ale predovšetkým to, čo Boh urobil a robí pre mňa, je predovšetkým darom a až potom mojou odpoveďou! Boh nás vždy predchádza svojou túžbou a láskou, dáva sa nám bez miery! Apoštoli nedostali Ducha Svätého, lebo toho boli hodní, lebo si ho zaslúžili, boli lepší, horlivejší ako ostatní... Dostali Ducha Svätého, lebo dovolili Ježišovi aby zostúpil do ich chudoby, prázdnoty. Uverili Ježišovmu slovu: *Bezo mňa nič nemôžete urobiť!*¹⁵ Ak ich vidíme po zoslaní Ducha Svätého plných horlivosti, odvahy... vidíme ovocie ich zjednotenia s Ježišom, prijatia jeho Ducha. To už nie je len ich svätý život pre Ježiša, ktorých mnohých udivoval a privádzal do úžasu, ale Ježišov život v nich! A tento prechod sa má udiat aj v nás, v našom živote. Svoj počiatok má v prijatí daru, ktorý ON dáva! Potom všetko vyplýva z tohto daru!

¹⁰ Meditácie na obdobie cez rok, s. 89.

¹¹ Sk 5, 32.

¹² O. Vojtech Kodet, OCD.

¹³ Rozhovory duše s Ježišom, s. 83- 84.

¹⁴ Porov. KKC 749.

¹⁵ Porov. Jn 15, 5.

Sú len dva spôsoby života: Alebo žijeme pre seba alebo pre Pána! Alebo do centra, stredobodu svojho života dávame seba a svoje potreby, svoje záujmy alebo Pánove veci. Aj nás ako Matku Celestu, Ježiš pozýva: *Zjednoť každý povzdych svojho srdca s mojím Duchom a zriekni sa všetkého, čo nie je čistotou vyplývajúcou z lásky. Všetky svoje činy konaj s priamym a čistým úmyslom, len na moju slávu. A tak ako telo dýcha vzduch, tak ty budeš dýchať vo mne a pre mňa v každej chvíli svojho života. V každom údere svojho srdca budeš prijímať moju vôľu za svoju.*¹⁶

Práve Duch Svätý zjednocuje viac a viac našu vôľu s Božou vôľou, že chceme to, čo chce Boh, milujeme to, čo miluje Boh, pretože Duch Svätý v nás stváraňuje Kristovo zmýšľanie, robí nás viac a viac synmi a dcérami. Duch Svätý chce dýchať v nás – toto je modlitba, ako ju chápala Matka Celesta. Vo svojom diele: Stupne modlitby píše, že modlitba je Božím dychom lásky.

*Chcem napísať o vdychu a výdychu, ktoré sú nevyhnutné pre náš život...Na modlitbe Boh vdychuje do nás životodarný dych lásky, ktorý sa dá doslovne pocítiť ako „dych života“. Vtedy sa zdá, že duša prijíma životodarný dych a oživuje sa v Bohu. Prijíma vanutie od Boha a zároveň ho Bohu odzývajú. Boh vanie- vdychuje a ona dýcha. Vďaka tomu životodarnému rytmu sa jej život stáva šťastný.*¹⁷

Modlitba je dýchaním duše. Tak, ako je správne dýchanie nevyhnutné pre zdravie všetkých telesných orgánov, najmä vtedy, ak od nich vyžadujeme vysoké športové výkony, tak aj vôľa modlitby je dôležitá pre dušu. Keď niekto cíti, že každú chvíľu omdlie, alebo keď vykonáva nejakú fyzickú námahu, má zhlboka dýchať. Ten, kto omdlieva v pokušení a pomaly sa vzdáva pre ťažkosti a únavu, by mal poriadne zhlboka dýchať modlitbou!¹⁸

*Želám si, aby každý môj nádych a výdych boli šípami lásky, ktoré doletia Pane pred tvoju tvár a vyprosia všetko, o čo ťa žiadam...*¹⁹

Boh nám dáva svojho Ducha Svätého, ktorý chce v nás dýchať, ktorý sa v nás chce neustále modliť a takto znútra pretvárať celý náš život, naše zmýšľanie, naše postoje. Matka Celesta zdôrazňuje, že je to Boh, ktorý do nás vdychuje svoj dych lásky. Naša modlitba vychádza od Boha! Môžeme sa modliť, lebo Boh sa v nás chce modliť. Modlitba nie je o technike, metóde, nie je našom výkone, modlitba je dar, ktorý máme prijať. Čo je úžasné, je to, že Boh sa skláňa a dáva nám poznať na našej úrovni, komunikuje s nami tak aby sme jeho komunikáciu zachytili a pochopili. Modlitba rastie spolu s modliacim sa. Modliť sa učíme tak, že sa modlíme.

Takto nám Ježiš neustále hovorí: Prijmite Ducha Svätého!

V živote svätých a blahoslavených vidíme konkrétne, čo znamená otvoriť sa na Ducha Svätého, nechať sa ním viesť, dovoliť mu aby Božia láska sa rozliala v našich srdciach.

Bl. Mária Celesta pochopila vo svojom živote, že svätosť je ovocím Božieho života v nás, otvorením sa na jeho konanie, pôsobenie. Chceme sa inšpirovať a povzbudiť slovami a svedectvom jej života...

„Božský Učiteľ, chcem ťa nasledovať vytrvale po celý svoj život, aby Duch Svätý, ktorého si mi dal, prišiel a žil v mojom srdci.“

Sväti sú pre nás azda tým najkonkrétnejším svedectvom Ježišových slov, sú pre nás živým pozvaním, aby sme aj my uverili a dali sa Bohu. Pre nás a samozrejme aj pre Matku Celestu je Panna Mária človekom, ktorý sa úplne otvoril Bohu. V nej Boh našiel človeka, ktorý sa celý odovzdal jeho láske, a preto sa aj Boh jemu úplne odovzdal. Preto Mária je nazývaná Pneumatofora – Nositeľka Ducha, Príbytok Ducha Svätého, Nevesta Ducha Svätého.

*Mária sa musela stať prameňom a bezhraničným morom milosti. Duch Svätý na ňu hľadel ako na svoju nevestu a túžil skrze ňu vyliť na zem milosti, dary a čnosti.*²⁰

¹⁶ Mária Celesta Crostarosa, Autobiografia, s. 58.

¹⁷ Stupne modlitby, VII. (nevydané dielo)

¹⁸ Život v Kristovi, Cantalamessa, s. 141.153.

¹⁹ Med. cez rok, s. 115 – Ranné zasvätenie sa a poďakovanie Najsvätejšej Trojici.

²⁰ Meditácie na Advent, s. 29.

Mária bola vždy poslušná konaniu Ducha Svätého, bola mu najviac zo všetkých ľudí oddaná, najviac poznala moc Ducha Svätého skrze udalosť počatia Slova v jej panenskom lone a je najvyšším svedectvom toho, čo Duch Svätý môže vykonať v človeku, keď ho obnovuje zvnútra, keď odpovedá poslušnosťou plnou vernosti na každé jeho vnuknutie!

Mária je vzorom veriaceho človeka, ktorý sa necháva viesť Duchom Svätým. On neprestáva pôsobiť v nej a skrze ňu. Ona je najdokonalejšia spolupracovníčka Ducha Svätého. Účinnosť jej vplyvu na ľudí pochádza od Ducha Svätého a na druhej strane, Duch Svätý pôsobí skrze Máriu a na jej príhovor.

Šťastná a blahoslavená Matka, kto dokáže vyjadriť tvoju najvznešenejšiu dôstojnosť? Vypros mi milosť Ducha Svätého, aby ma viedol po priamej ceste ako svoju opravdivú nevestu, lebo ty si jeho vyvolená spomedzi všetkých žien.²¹

Uvažuj o tom, ako Duch Svätý ústami našej veľkej Matky Márie chváli Boha. On bol pôvodcom jej veľkej radosti. Našiel dušu, ktorá sa neriadila pohnútkami svojej vôle, ale len nadchnutiami Ducha Svätého, ktorý v nej prebýval ako na svojom tróne slávy.²²

Svätý Eudovít píše: „Čím viac Duch Svätý nachádza svoju milú a nerozlučnú nevestu Máriu prítomnú v nejakej duši, tým mocnejšie pôsobí a približuje Ježiša Krista tejto duši a túto dušu Ježišovi Kristovi.“ Mária je takpovediac akoby „magnetom“ pre Ducha Svätého. Buďme s ňou, buďme pri nej, ona sa bude s nami modliť v našom každodennom Večeradle, a bude nás učiť žiť v sile Ducha Svätého, v jeho tieni, kráčať s Ním a v Ňom!

Mária, Nevesta Ducha Svätého, celá si sa otvorila Duchu Svätému a spolupracovala si s jeho milosťou, uč nás každý deň otvárať srdcia pre jeho konanie v nás a cez nás. Amen.

Mária, Nevesta Ducha Svätého, chráň v našich srdciach, v našich rodinách, v našich komunitách ducha lásky, Ducha Ježiša Krista. Amen.

Mária, Nevesta Ducha Svätého, v tebe sa bez prekážok rozliala Božia láska, skrze Ducha Svätého, prihovárať sa za nás, aby sme dovolili Bohu zahrnúť nás láskou, aby v nás mohol vykonať svoje dielo milosti. Amen.

Mária, Nevesta Ducha Svätého, vyprosuj nám aj celej Cirkvi oheň Ducha Svätého, nech nás on stváraňuje podľa Srdca Tvojho Syna, ktorého si nosila vo svojom lone, nos Matka aj nás, aby v nás žil Ježiš. Amen.

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému...

²¹ Meditácie na Advent, s. 37.

²² Tamže, s. 58.